

fora frares- fora monjes

Les ganguetes. - Hom ha parlat de les desgraciades «germanes» religioses que no tenen ni un clau, i altres coses.

Farses, res més que farses.

Si voleu saber els diners que ha fet la superiora de l'Asil d'una vila del Baix Empordà, pregunteu-li-ho.

A l'hivern fa fred, fa? Doncs, els asilats que vagin a jeure. Però el pressupost de calefacció cap a alguna butxaca. La «Superiora» ara és traslladada i ja està.

La llibertat. - S'ha parlat dels seus sentiments humanitaris. Vós heu estat malalt. Potser heu tingut «germanes» a veïllar. De franc?

Si heu d'anar a l'Hospital per gravetat o pobresa cal adaptar-se. (Aquí tots ens coneixem. I es té el mot donat de fer-se la gara-gara).

Ah, l'anònim, l'inconegut a la gran capital... Si els bon creient, res. Però desgraciat que no combreguis amb les seves rodes. La coacció es presenta immediatament. Si ets d'idees liberals, pateixes moralment i físicament. Si dones propines i claudiques la cosa varia.

La riquesa dels convents. - Abans els frares confessors ajudaven a ben morir. Ben morir volia dir que fessin testament favorable al convent A. o B. Un frare honorable aconsellava als moribunds testament just. «Penseu en els vostres fills que bé ho necessiteu» - deia a voltes.

El convent de què formava part en sortia perjudicat. Aquest frare es feia indesitjable. Un dia fou una de les víctimes de l'Inquisició.

Era el temps del terror descarat del cop de creu.

Nosaltres com a néts d'aquells avantpassats protestem i demanem l'anul·lació d'aquells testaments i per tant l'expoliació dels béns de les ordres religioses, i els interessos.

La veritat. - L'escola ha d'ésser laica. Uns demanen que l'escola ensenyi la doctrina cristiana.

Doncs bé: Es necessari ensenyar poc o molt les religions, però que es tingui en compte que cal donar la mateixa importància a la una que a la resta.

I cal que en les lliçons sobre aquest

punt diguin: «Aquí de totes les religions la catòlica és la dominant, però la majoria del poble és indiferent». Així, la veritat nua i crua.

I ara no creieu que no tinguem una doctrina. Per fer bé també en tenim.

Com ací hi ha una Acadèmia de Dibuix (carrer dels Tins), oferim la idea que obrin ells una classe de Catolicisme. Ja veurem quants n'hi aniran! I els que hi vagin que ho paguin.

Els pertorbadors d'ànimes. - Aquí els pares porten als «Fossos» els infants perquè es facin homes. Es que allí els ensenyen molt bé... (Traduït diu que els espolsen les butxaques molt bé).

El que ensenyen bé és de tallar-los els ideals masculins. Fer-los uns ciutadans amorfes. Desnaturalitzar la dignitat de fills de Catalunya - regió del món. Fer-los menyspreadors amb la llibertat, i un dels frares en explicar sobre Macià va dir-los: «... este cochino de Macià». - Així tal com raja, pocs dies abans de l'adveniment de la República.

Molts pares es creuen tenir fills. Però amb aquesta gent molts pares es trobaran que sols tindran uns fills de carn, perquè d'ànima sols seran un fills de frare.

Via fora frares!

J. PUNXAPICA.

**L'església sol·lícita i precavida,
dóna bitllets de 1.ª, 2.ª i 3.ª classe
per a el viatge a l'eternitat.**

els homes que vol el poble

Els fets i el temps ens donen la raó. La gent d'«Acció Catalana», com la gent de la «Lliga», sols tenen la dèria de manar per administrar i lluir; no volgueren pactar amb les Esquerreres, perquè envejaven el triomf per ells sols, i aquest egoisme els portà al fracàs més contundent.

Aquesta gent, però, sembla que no en tingueren prou amb la lliçó del 12 d'abril, que encara s'atreverien a presentar-se per Consellers de la Generalitat, i el poble una vegada més, els demostrà que no estava d'acord amb llur política marcadament conservadora.

Ja veurem si, a la fi, es donen per assabentats i es dediquen a fer *història*, que és l'únic que fan amb encert.

No volem per regir-nos homes conservadors ni administratius. Els moments són greus i queda molt per fer, i això no ho podem confiar ni a homes com els d'«Acció Catalana» i de la «Lliga», ni a d'altres que també siguin gent de temperança i poques realitats.

El poble vol homes d'acció, homes que donguin la cara i que se'ls vegi en el lloc de perill, sempre que així convingui per al triomf de la llibertat i la democràcia.

RICARD XIMENIS.

la millor
taronjada

demaneu-la a tot arreu.

representants per la
comarca:

solsona-salleres

joan mates, 13
figueres